

La wägga head wannemad, kes sedda last
on õppetanud sest rõmo tundma, kui ta
teisele head woib tehha. Ta tousis üles,
andis haigele keik mis ta omma tahha ku-
stro seest leidis, ja mõtles: woin jo te
peäl kül wet jua; küssis Häddi wannematre
nimme järrele, ja läks hoost otsima. Kui
ta pärrast sedda ühhest haigest ehk waesest
inimesest kuulda ehk nähha sai, siis ta
mõttes igga ikka pissokesse Häddi peäle, ja an-
dis ning aitis ui kui kui agga joudis ja pallus
ommad wannemad, kes rikkad ollid, et uem-
mad ka piddid aitma, sest ta olli neilege piss-
okesest Häddist rākinud.

Kahheksa aastat pärrast sedda surri tem-
ma emma ätra, ja aasta pärrast sedda jdi temma
isä pimedaks. Isä tahtis nüüd wāggise et
ta naese piddi wotma, ja nimmetas temmale
monningad tüdrukud, kelle isä rikkad
ollid, ja kes temmale paljo prudi warran-
dust woisid tua. Mihkel ei tahtnud keis-
gest sest ei mingisuggust kuulda, ja ütles

wimaks: armas taat! ei olle mul prudi
warrandust tarwis, sest meil on jo ni paljo,
et meie woime ellada, ja minna ollen noor
ja tuggew, agga küllab sulle, armas isä,
lāhhāks nisuggust prudi warrandust tarwis,
mis ennam on kui hobbose, ja härjad ja
lambad, mis sind onneti ei woi adata: sulle
lāhhāb so wanna ea, ja so pimmedusse sees
harrimist tarwis. Anna mulle lubba, ma
tahhan miina, ja wadata, kas pissoke Häddi
weel mehheta ja tedda sulle minniaks tua.
Olgo temma kül ehk waene laps, siiski on
temmal hea südda ja meel, ja wõttab sind
kui hea laps harrida, ja se läbbi sulle ja
minnute ennam rõmo jata, kui se keige su-
rem prudi warrandus ehk woiks. Wanua
pimme mees hakkas nutma, ja ütles: Jum-
mal õnnistago sind, mo poeg! ja tasfugo
sulle so armastust mo wasto. Sul on
digus! Saad sa Häddit naeseks, siis woin
minna ka ilma silmanāota omma ello aeges
rõmus olla.